

אגרא דכלה

תשובה רק לישראל בכלל, והאמת הם עשו את הפסח במועדו. והנה בבנות צלפחד נאמר להם תשובה, מה שאין כן בכאן אי אפשר לבאר זה, כי כל אחד יאמר, כן, והבין כי עמוק הוא:

אל נא תשת עלינו חטאת כו'. להבין ענין אומרו שלא ישים החטאת עליהם, שמוכן מזה רק על אחר ישימנו, ומה פשע אחרים בזה. גם אומרו חטאת שהוא שוגג, ובמידה היה. גם אומרו ו'נא' כעת, לשלול הקודם. ונ"ל על פי מה ששמעתי מקשים הלא בטבע מצות להשפיע טובות לעולם, ובטבע העבירות לפעול רעות, כי שכן מצוה מצוה ושכר וכו' (אבות פ"ד מ"ב), ומאתו ית' לא תצא וכו' (איכה ג' לח). והנה כשיצטרך האדם להשפיע רעות לשונאי ישראל המעיקים לישראל, מאין תבא זאת ההשפעה, אם בעשות המצוה הרי פעולתה טובה, ואם בעשיית העבירה מי היתה. ושמעתי שהוא בפועל עבירה לשמה (ענין נזיר כ"ג ע"ב), ואין כאן מקומו. ולי הקטן נראה שהוא על ידי עשיית תשובה מאהבה שזוונות נעשים כזכית (יומא פ"ו ע"ב), היינו שתפעול העבירה טובה לישראל כמו הזכיות שיבא על ידם טובות לישראל, כן על ידי תשובה כזו כי העבירות עושה הבעלי תשובה אשר טבע העבירות ישפיעו רעות, הנה הרעות יחולו על ראש שונאי ישראל, ונשא השעיר עליו את כל עוונותם, (ולא ישאר שום רישום עבירה ניכר על העושה העבירה, מה שאין כן כשעושה תשובה רק מיראה, שאז דוונות נעשים רק כשגונות, גם השוגג צריך כפרה ועדיין רישום העבירה ניכר על העושה), והש"י יודע האמת. וז"ש אהרן אל נ"א (שכבר עשינו תשובה), תשת עלינו חטאת (בשוגג שמקודם עשו תשובה מיראה, כמ"ש להם הקב"ה ומדוע לא יראתם כו' (במדבר י"ח). והנה בתשובה מיראה עדיין נשא חטאת בשוגג, ועדיין רישום העבירה ניכר, רק אחר כך הקדושים הללו ודאי עשו תשובה מאהבה, ולא נשאר שום רישום חטא, רק פעולת העבירה היינו התעוררות רע תחול על ראש שונאי ישראל כמ"ש לעיל. וז"ש אל נ"א כעת שכבר עשינו תשובה מאהבה, לא תשת עלינו חטאת בשוגג, אפילו לאפוקי על זולתינו נשמות ישראל, נואלנו בקודם במידה, ואשר חטאתו אחר כך אחר עשיית תשובה מיראה נשאר חט"א, מה שאין כן כעת לא נשאר שום רישום, ופעולת הרע תחול על ראש שונאי ציון וירושלים, והבין:

דבר אל אהרן וכו' בהעלותך וכו'. יתפרש ברמז בכל דור ודור הצדיקים המשפיעים חסדים, מכונים בשם אהרן איש החסד כנודע. ואמר בהעלותך את הנרות, כשתרצה להעלות נשמות ישראל שהם נרות לפני האבוק"ה היא השכינה נר י"י נשמת אדם (משלי כ כז), אזי זאת תעשה להם אל מול פני המנורה העליונה יאירו שבעת הנרות, הם הז' מדות אשר בנפש אהבה יראה התפארות ניצוח הויה התקשרות ממשלה, והצדיק הרוצה להעלות את הנשמה, מוכרח ללמד האדם דעת כפי התעוררת המדות בהמנורה העליונה היא השכינה, אם ביראה ביראה, אם באהבה באהבה, בין והתבונן כי קצרותי, וזוה תבין (במדבר ח ג) ויעש כן אהרן להגיד שבחו שלא שינה (ספרי), והבין:

אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע וכו' הקדוש בעל אור החיים דקדק מה זה שאמרו למ"ה נגרע בלשון מתמיה, הלא הם כמו פיהם אמרו על מה ולמה להיותם טמאים, עיין שם בדברי קדשו תירוציו היקרים. ונ"ל הקטן עוד בהעיר עוד למה אמרו לנפש אד"ם, ולא בניגוש לבד, וגם הקדוש הנ"ל דקדק זה, עיין שם. והנראה דעיקר תואר אדם הוא להצדיק אתם קרויין אד"ם (יבמות ס"א ע"א), בגימטריא מ"ה כמספר השם הקדוש. והנה אמרו רז"ל (כתובות ק"ג ע"ב) משמת רבי בטלה כהונה, עיין שם בתוספות כתובות (ד"ה אותו) וביבמות (ד"ה) הדצדיקים אין מטמאין, הגם שיש דיעות בזה שם בתוספות, עם כל זה יש סמך לזה מירושלמי (ברכות פ"ג ה"א) כשמת רבי הוה מכרזי אין כהונה היום, וכן במדרש שוחר טוב (שוח"ט משלי פ"ט ג') **שאליהו ז"ל נתעסק בקבורת ר' עקיבא, ואמר לתלמידיו שהצדיקים אינן מטמאין, וכן נוהגין בארעא קדישא עד היום שהכהנים הולכים על קברי הקדושים.** והנה לפי זה אותן האנשים היו נושאי ארוננו של יוסף לחד מאן דאמר (סוכה כ"ה ע"ב), או שטימאו את עצמם לנדב ואביהוא קדושי עליונין לחד מאן דאמר שהיו מישראל ואלצפן, וחשבו בקל וחומר הלא טומאת הכהנים הוא בלא ונדחה אצל הצדיקים, מהל שכן קדושה יתירה נוהגת בהם, מכל שכן שלא יטמאו את האדם להיות נדחה מקרבן פסח. וז"ש אנחנו טמאים (רק) לנפש אדם (דקדושה), שלא שלטה בבשרם והמת הנחש ואין בהם טומאה, אם כן) למה נגרע כו', נ"ל. ואחשבה באפשר משום הכי לא נאמר להם שום

דבר המערכת

לצורך גבוה עיי"ש עוד, וע"ע בני יששכר מאמרי חודש אייר מאמר ב' שפסח ראשון בחי הוי' כסדרה בחי תפילין דרש"י, ופסח שני בחי' שם הוי' שלא כסדר בחי' מוחין דאבא בחי' תפילין דרבינו תם, ויש לפרש שגם כשלא הולך לו כסדר, והיא טמא לנפש וצווק להשי"ת זוכה לגלות מוחין חדשים, ותפילין חדשים בחי' ר"ת, שלפי הלכה בפשטות חייבים רק ברש"י, ואעפ"כ בפנימיות ענין ר"ת יותר גבוה כידוע בכתבי האריז"ל. עכ"ל.

ולימוד התורה היא גם לדור הזה במצב הירוד שאנו נמצאים שאפילו להיות טמאים או בדרך רחוקה לא זכינו, שזה אומר שאמנם אנו נמצאים במצב של טמאים, במצב של בדרך רחוקה, אבל עדיין לא זכינו לשנות את המצב הקיים, להיות קרובים ודבוקים בהש"ת דיו כדי שנהיה ראויים לקיים את קורבן פסח ראשון או שני, ועל זה דווח לבנינו, ועל זה אנו מתפללים ומייחלים שהש"ת יקרבנו אליו, ואם התפילה והבקשה תהיה מתוך רצון אמיתי לקיים את רצון הבורא, לעשות נחת רוח לבורא עולם, להקריב קורבן לה', וכואבים את צער השכינה כהיום, ולא חושבים על התענוג שיהיה בבנין בית המקדש שנאכל קורבנות וכו', אזי בוודאי יוציאנו הקב"ה מהמצב של בדרך רחוקה, יוציאנו מהמצב שהיינו טמאים לנפש. כמו דבור משרעה כאשר באו היהודים מתוך צמאון לקיים את המצווה אשר חסרה להם ובגללם הוסיף הקב"ה את מצוות פסח שני, וכך גם היום, אם באמת יכאב לנו על חסרון במצוות על חסרון בתיקון שנעשה לשלימות העולם ע"י קיום המצוות, וזוה חסרה המצוות התלויות בבנין ביהמ"ק בוודאי יש חסרון גם בתיקונים בעולם הזה ובעולמות עליונים, וכשיהיה יצעק מנהמת ליבו למה נגרע, למה שלא נזכה לקיים את המצוות, לעשות נחת רוח לבוראינו, לתקן את מה שחסר בעולם לתקן, לאקמא שכיתא מעפרא, והקב"ה בוודאי יחיש לגאלנו שזוכה להיטרה את עצמינו לעבודתו ית' שמו, שזוכה להתקרב אליו, ואז זה יביא אותנו שנצא מהשיעבוד, שזוכה לגאולה שע"ז נזכה לגאולה האמיתית ולהקריב קורבנות בבית המקדש לנחת רוח ליוצרינו.

בפרשתינו: **בפרשתינו ויאמרו האנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא, ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא, ויאמרו האנשים ההמה אליו, אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע בבלתי הקריב את קרבן ה' במועדו בתוך בני ישראל.. וידבר ה' אל משה לאמר.. איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה לכם או לדורותיכם ועשה פסח לה'.**

נעין בפרשת פסח שני, שזה למעשה הופך להיות ממש כמו בפסח ראשון לאנשים אשר היו טמאים או רחוקים וכו', ולמעשה זה עוד מצוה מהתורה חלק מותר"ג מצוות, ועוד הזדמנות להקריב קרבן פסח למי שלא יכל, וצריך להבין, דהרי הקב"ה לא בא לכתחילה לצוות למשה ולישראל את מצות פסח שני, אלא זה היה רק אחרי שבאו האנשים האלו לבקש ולומר למה נגרע וכו',

ורואים מכאן את הכוח של בקשה לפני הקב"ה, גם במצוה אשר לא היה מקודם חלק מהמצוות רק בכוח היהודים האלו שבאו לבקש שגם יהיה להם חלק במצוות הקרבת קרבן פסח, והם לא באו לבקש לאכול את קרבן הפסח, לא באו לומר שחסר להם את החלק של אכילת קרבן פסח, אלא למה נגרע בבלתי הקריב את קרבן ה' במועדו, באו לטעון שחסר להם את המצווה של הקרבת הקורבן, ובגלל זה קיבלו שיוכלו גם לקיים את הקורבן במועד אחר והוא פסח שני, וגם יהיה להם את מצוות אכילת קרבן פסח.

ורואים מזה עד כמה גדול כוח הבקשה כשהבקשה הניו בקשה אמיתית למען כבוד שמים, למען קיום המצוות, אזי הקב"ה נותן לאדם לא רק את מה שביקש על כבוד שמים אלא מוסיף לו גם בשביל עצמו, וזה כשהתפילה בא מהאמת, וכואב לאדם דבר מה ומבקש מהקב"ה שיעזור לו, אזי הקב"ה אפילו מהפך את הטבע ומשפיע על האדם את החסר לו,

ועיין באגרא דכלה תחי' פ' צו וזלה"ק, קבלה בידינו, מתלמידי הבעש"ט שהמתפלל לא ישיג ממנתו לדבר הנחסר לפי ראות העין, רק בראותו שיש לבן ישראל איהו חסרון הן בגופו הן בממונו מסתמא יש איהו חסרון ופגם ח"ו באם הבנים שלמעלה מקור נשמות ישראל, ומזה נמשך חסרון לענפיה נשמות ישראל העמוסים מני בטן ומכוין בתפילתו לתקן המקור והשורש, וממילא יתקנו הענפים, המתפלל כזה בטוח שלא תחזור תפילתו ריקם, כי אינו מכווין להנאת עצמו, רק

ה' בהעלותך פסח"ק ירושלים ת"ו
בבית גוש אשתי
דידכם פנחס בנימין בן חנה אלה

בשבת זו ח"י סיון חל יומא דהילולא דהרה"ק רבי ישכר דב בער - "הסבא קדישא" מראדושיץ

מאיר את העולם

אביו רבי יצחק היה המשמש של המגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע א. מסופר כי המגיד ממעזריטש ביקש מרבי יצחק להנישא לאשה מיוחסת, מבוגרת ולא נאה ובתמורה לכך הבטיח לו המגיד שיוולד לו בן שיאיר את העולם כולו בקדושתו. וכך היה, כבר מקטנות נראו ברבי ישכר אותות בולטים ומובהקים של קדוש ופרוש, הוא הרבה בתעניות ובסגיונים ואת כל הזמן הקדיש ללימוד תורה יומם וליל.

עיקר עבודתו של רבי ישכר בער הייתה הטבילה במקווה, היו ימים שבהם טבל אף עשרות פעמים ולפעמים אף טבל בנהרות קפואים ומושגים.

בהשפעת דודו החל לנסוע לצדיקי הדור ואף פעם התבטא שביקר אצל מאה ועשרים צדיקים בעלי רוח הקודש בתקופתו התחילה לקרום עור וגידים דרך החסידות שהנהיג הבעש"ט והמשיכו בפולין רבינו בעל הנועם אלימלך דרך תלמידיו הקדושים, ורבי ישכר בער הרבה לנסוע ולהסתופף בצל כל הצדיקים הקדושים להיכן שרק רגליו לוקחות אותו, ועל המסעות והקשר לצדיקים שרפי מעלה אלו היו ועליהן סיפורים רבים ומופלאים, אך לרבו המובהק נחשב מרן הרה"ק "החווה" מלובלין זי"ע א.

רבינו "החווה" החשיב מאוד את ר' ישכר בער וניסה אותו בניסיונות רבים וקשים, אך רבי ישכר עמד בכולן ולבסוף בירכו החווה כך: "ה' יתברך יזמין לך כל-כך הרבה יהודים עד שיתלשו אותך מתורה ומתפילה".

בין שאר רבותיו היו: רבי משה לייב מסאסוב, רבי מנחם מנדל מרימנוב, המגיד מקוז'ניץ ואף אצל "היהודי הקדוש" מפשיסחא. בפשיסחא הסתיר עצמו כבטלן ואף כינוהו שם "כבערל בטלן", אך "היהודי הקדוש" חשף את קדושתו והתבטא "כי בשמים חשוב יותר "בערל בטלן" עם התהילים שלו יותר מכולנו עם פלפולינו החריפים", לאחר הסתלקות חלק מרבותיו נסע רבי ישכר להסתופף תחת האילן הגדול מרן ה"אוהב ישראל" מאפטא זי"ע א.

בשנת תרפ"ה בהיות רבי ישכר כבן שישים שנה הסתלק רבו ה"אוהב ישראל" ורבי ישכר החל לנהל עדה מפוארה בישראל בעיר ראדושיץ, ולמרות שרוב תלמידי "החווה" כבר ניהלו חצרות מפוארות מיד עם הכרת רבי ישכר לאדמו"ר נהרו לראדושיץ רבבות של חסידים צמאים לדבר ה'. ואט אט החלו להישמע מופתים ועדויות של חסידים ששבתו בראדושיץ ושמעו כעושה ניסים התפרסם בכל בער.

רבי משה לייב שארף ראב"ד אושפיצין כותב בספרו: "כל מי שיש לו גיד ישראלי יכתת רגליו ואף להלוך על כפיו למקום המקודש הלוה לראות בנועם זיו קדושת האדמו"ר (רבי ישכר)". ככל שהסיפורים התרבו החלו העולם לכנותו "הסבא קדישא" מראדושיץ.

כל צדיקי הדור נהרו גם הם לביתו להתוועד עימו ואורו זרח בהדרת עוז והדר תוך שהוא מנהיג את חסידיו בדרך של קדושים וטהורים ומלמדם חסידות ודרך ארץ.

ידוע המעשה הגדול שאירע עם הבית החיים של ראדושיץ, שבאזור כולו לא היה בית החיים, והפריץ לא הסכים בשום אופן לתת מקום לקבור שם מתי ישראל. פעם נסע הפריץ עם בני ביתו לטייל באזור ראדושיץ, כשנסע מחוץ לעיר טבע בתוך ביצה ולא יכול לצאת משם. התאספו כל האכירים מהאזור וניסו לעזור, אך לא עלתה בידם. הפריץ צויה לכל אנשי הסביבה לבוא ולעזור לו לצאת, אך משמים לא הצליחו בידם. בראותו כי קרובה הרעה ולא דבר ריק הוא, ניגש ערל אחד להפריץ ואמר לו שיביא את הרה"ק מראדושיץ, שהוא בעצמו ראה אצלו תחיית המתים. הפריץ שלח מיד שליחים להרה"ק זי"ע. בהגיעם אל הסבא קדישא אמר להם, שאם הפריץ יחתום על מסמך בחתימת ידו שמקנה את המקום הוא לבית החיים הרי טוב, אם לאו הוא ישקע שם לעולם. הפריץ הסכים, וחתם על המסמך ומיד השתחרר מהביצה. ואכן במקום שהוא נטמן לימים הרה"ק זי"ע, וכל השטח הוקדש לבית החיים.

מוסדות בני יששכר דינוב
בנין בית צבי ופיא"א בית גמ
רח"ו אליעזר קעסטנבוים בנין ז'אל סליטא

הג השבועות בקהילת דינוב

כבכל שנה חוגגים דינוב את ב ימי חג השבועות בעיקר"ק ירושלים.

תפילות וסעודות חג התקיימו בבית מדרשינו ברוב עם הדרת מלך, כאשר עשרות משתתפים תפילות ובסעודות חג, גם ביום השני של חג השבועות התקיימו סעודות ותפילות לאנשי חו"ל וגם לקחו חלק מחברי קהילתנו בסעודות לכבוד יום מתן תורה וזכר בספרים הקדושים וגם בזוהר הק' על ב יומי דשבועות גם בארץ ישראל,

בשבוע זה התחילו שוב להגיע עשרות יהודים, בנייהם קבוצה בראשות האדמו"ר מספינקא מאנסי שליט"א.

בשבת זו יומא דהילולא של הרה"ק רבי ישכר דוב מאדושיץ זצוק"ל יהוה דינוב קבוצה בראשות הרה"ח רבי אברהם מאיר שווארץ שליט"א שהגיע כמו בכל שנה עם קבוצה גדולה מארצות הברית לפעול ישועות למען הכלל והפרט.

מסע מיוחד לפולין ביום רביעי פרשת שלח כב סיון הבעל"ט יציאה בשעה 11.10 בבוקר לפולין, אין צורך באישורים מיוחדים לפולין, שבת מברכים תמוז מרוממת דינוב, חזרה או ביום א בערב, או ביום ג בצהר, למעוניינים יפנו לטלפון 050-4132188.

המעוניינים להירשם לשבת דינוב או באמצע השבוע להתקשר ל 0504132188 כמו"כ אפשר להזמין נסיעות לפולין בתקופה הקרובה.

בעזרה ש"ית

נעלה את ירושלים על ראש שמחתנו

עדר ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים

קול ששון קול חתן קול חתן קול חתן

קול חתן קול חתן קול חתן

בשבח והודיה לה' יתברך על כל הטוב אשר גמלנו

הננו מתקבדים להזמין את מע"ב וב"ב שיחיו

להשתתף בשמחת כלולות צאצאינו היקרים

החזן הבחור המופלא:

אשר זעליג ני"ו

עב"ג

אלטא זעלדא דבורה תחי'

הכלה הבתולה המהוללה:

חזרי חתן

פנחס בנימין פאנץ

חז"מ בני יששכר דינוב

וב"ב (ולבית איזנער)

ירושלים ת"ו

חזרי הכלה

אהרן הלוי אייזען

(בהרה"ח הר"ר יהושע העשיל ז"ל)

וב"ב (ולבית הרה"ח הר"ר יעקב יוסף

בראנדסארפער ז"ל)

ירושלים ת"ו

חזרי חתן

פנחס בנימין פאנץ

חז"מ בני יששכר דינוב

וב"ב (ולבית איזנער)

ירושלים ת"ו

חזרי הכלה

אהרן הלוי אייזען

(בהרה"ח הר"ר יהושע העשיל ז"ל)

וב"ב (ולבית הרה"ח הר"ר יעקב יוסף

בראנדסארפער ז"ל)

ירושלים ת"ו

בס"ד

אודה ה' מאוד כפי ובתוך רבים אההללנו

מתוך שבח והודאה להש"ת על כל הטוב, ובפרט בהגיע עת משיח ליבי שמחת נישואי בני היקר

אשר זעליג ני"ו

הנני בזה להזמין את כל ידידי ומכירי ידידי בית דינוב לקידושא רבה להגל האויפרוף שיתקיים בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 ירושלים, ביום השבת משעה 12:00

כמו"כ הנני בזה להזמין אישית להשתתף בשמחת החתונה שתתקיים בעזרת השם יתברך בשעת"מ ביום רביעי הבעל"ט כ"ב סיון - באולם כינור דוד בבית שמש

המצפה לבואכם ולברכתכם

פנחס בנימין פאנץ

חז"מ מוסדות בני יששכר דינוב

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל זמן התפילה בשב"ק בשעה 9:45 בדיוק - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה

הגליון יוצא לאור ע"י מוסדות בני יששכר בית המדרש דינוב, רחוב בלזר 17 ירושלים | הערות אפשר לשלוח לת.ד. 5495 ירושלים או באימייל: info@moreshet.pl | המעוניינים לקבלת העלון באימייל, ישלחו בקשה לאימייל הנ"ל.